

III. Cour du travail d'Anvers, section de Hasselt, le 12 juin 2015

L'appel du jugement introduit par l'assuré social doit, à peine de nullité, contenir un exposé de ses griefs. Afin de respecter cette obligation, l'assuré social doit, en tant que partie demanderesse, déclarer ses objections contre la décision contestée de manière claire et nette. L'exposé des objections doit être clair et précis pour permettre au défendeur, en l'occurrence l'INAMI, de préparer sa conclusion et d'évaluer la portée afin de pouvoir mener un débat contradictoire, et pour que le juge d'appel puisse vérifier la portée des objections (Cass. 08.04.2011).

R.G. 2014/AH/250

...

1. Niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (hierna: het RIZIV) laat gelden dat het hoger beroep niet ontvankelijk is wegens schending an artikel 1057, 7° Gerechtelijk Wetboek.

1.1 Uiteenzetting van de grieven (art. 1057, 7° V Ger. W.) - algemene principes

De akte van hoger beroep bevat, op straffe van nietigheid, de uiteenzetting van de grieven (art. 1057, 7° Ger. W.).

Voor de nakoming van die verplichting is het noodzakelijk maar voldoende dat de eiser in hoger beroep zijn bezwaren tegen de bestreden beslissing vermeldt. Die vermelding moet klaar en duidelijk genoeg zijn om de verweerder in hoger beroep in staat te stellen zijn conclusie voor te bereiden en om de rechter in hoger beroep in staat te stellen de draagwijdte ervan na te gaan. (Cass. 08.04.2011, www.cass.be).

Alhoewel de wetgever verder niet bepaalt op welke manier de grieven moeten geformuleerd worden, dient te worden aangenomen dat de aangevoerde grieven voldoende duidelijk en nauwkeurig moeten aangeven welke bezwaren de eiser in hoger beroep oppert tegen het vonnis a quo. De grieven moeten zodanig omschreven zijn dat de verweerder in hoger beroep weet hoe hij zijn verweer moet voorbereiden en dat de appelrechter in staat wordt gesteld de draagwijdte ervan te beoordelen, zodat zo snel mogelijk een contradictoir debat kan worden aangevat. (J. LAENENS en K. BROECKX, Het gerechtelijk recht in een stroomversnelling, R.W., 1992-93, 927)

1.2. Uiteenzetting van de grieven (art. 1057, 7° Ger. W.) – toetsing in concreto

In het verzoekschrift tot hoger beroep van de heer P. wordt gesteld dat hij niet akkoord gaat met het vonnis a quo om volgende reden :

- niet op hoogte van zitting
- advocaat heeft me niet verwittigd
- ik ga andere advocaat nemen
- niet akkoord vonnis + had gevraagd gerechtsdeskundige ij te onderzoeken, is niet gebeurd.

Hieruit kan wel afgeleid worden dat de heer van mening is dat zijn vroegere advocaat zijn werk niet heeft gedaan, maar enige grief tegen het bestreden vonnis wordt niet gegeven. Er wordt immers niet vermeld waarom de heer P. niet akkoord is met het vonnis *a quo* en er wordt ook geen enkele reden opgegeven waarom de eerste rechters op foutieve basis zouden geoordeeld hebben om geen deskundige aan te stellen en om de vordering van de heer P. ongegrond te verklaren.

De door de heer P. opgesomde redenen voldoen niet aan de hierboven vermelde vereisten daar hieruit niet kan afgeleid worden elke grieven tegen het vonnis *a quo* ontwikkeld worden, waardoor de verweerders in hoger beroep niet in staat zijn om hun conclusie voor te bereiden en om het arbeidshof in staat te stellen de juiste draagwijdte ervan na te gaan.

De akte van hoger beroep bevat bijgevolg niet de uiteenzetting van de grieven, zoals bedoeld in artikel 1057, 7° Ger. W., en dient nietig verklaard te worden.

1.3. Verweer van de heer P.

De heer P. laat gelden dat de akte van hoger beroep slechts nietig kan verklaard worden wanneer de belangen van de gedaagden in hoger beroep worden geschaad (zie art. 861 Ger. W.) en is van oordeel dat er in casu geen sprake is van een belangenschade aangezien de verweerders in hoger beroep zich nog hebben kunnen verdedigen op het in graad van beroep bijgebrachte medisch attest.

Het RIZIV stelt uitdrukkelijk dat bij gebrek aan grieven geen verdediging kon opgebouwd worden, waardoor het goede verloop van de rechtspleging wordt belet.

Inderdaad, het ontbreken van motivering in de akte van hoger beroep belet het goede verloop van de rechtspleging en leidt bijgevolg tot nietigheid van die akte aangezien de belangen van de gedaagden in hoger beroep worden geschaad doordat de oplossing van het geschil aanzienlijk wordt vertraagd. (Cass. 14.12.2000, Arr. Cass. 2000, 692)

Het loutere feit dat het RIZIV en de verzekering instituut (hierna : V.I.) over alle informatie beschikten en een conclusie hebben neergelegd die ook inhoudelijke argumenten bevat, wijzigt dit niet. Uiteraard kenden het RIZIV en de verzekeringsinstelling de zaak en konden ze een conclusie in hoger beroep neerleggen, maar hierin kon enkel het standpunt van het RIZIV en de verzekeringsinstelling herhaald worden dat in eerste aanleg werd ingenomen.

Door de vereiste te voorzien dat de akte van hoger beroep grieven moet bevatten, wilde de wetgever voorkomen dat er onnodig tijd werd verloren en dat er conclusies moesten neergelegd worden die enkel het standpunt in eerste aanleg herhaalden.

De belangen van de verweerders in hoger beroep werden dan ook geschaad door het ontbreken van de grieven tegen het bestreden vonnis in de akte van hoger beroep.

Nu deze nietigheid door het RIZIV voor ieder ander middel is opgeworpen, is deze niet gedekt in toepassing van artikel 864 Ger. W.

Het hoger beroep is niet ontvankelijk.

Beslissing

Het arbeidshof.

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep onontvankelijk.

...